

عنوان مقاله:

چالش های اراضی ملی؛ از قانونی شدن تا جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تجزیه و تحلیل داده های آماری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

منصور رفیعی - کارشناسی ارشد حقوق

امین امیریان فارسانی - عضو هیات علمی دانشگاه علمی کاربردی اصفهانی، گروه حقوق، اصفهان

خلاصه مقاله:

منابع ملی از مهم ترین ثروت های در اختیار حکومت محسوب می شود. این منابع در ادبیات فقهی در زمره اموال حاکم یا در اختیار حاکم شناخته شده اند و رژیم حقوقی انفال بر آنها اعمال می گردد. از این رو قانون اساسی نیز این ثروت های ملی را در زمره مصادیق انفال محسوب نموده و در اصل ۵۴ شرح نموده است. از دهه های گذشته تا امروز قوانین متعددی در دوره های مختلف راجع به محافظت و مدیریت یا تملک این منابع به تصویب رسیده است که برای نمونه میتوان به قانون ملی شدن جنگلها و مراتع، قوانین اصلاحات ارضی، قانون حفاظت و بهره برداری از جنگلها و مراتع، ماده واحده قانون تعیین تکلیف اراضی اختلافی موضوع اجرای ماده ۴۵ قانون جنگلها و مراتع مصوب ۱۳۶۷ اشاره کرد. قانون ملی شدن جنگلها و مراتع مصوب ۱۳۴۱ از مهمترین قوانینی است که عرصه وسیعی از اراضی کشور را ملی کرده که به جز عرصه، اعیانی این زمین ها نیز ملی شده اند. قوانین مزبور گاه با یکدیگر همپوشانی داشته و گاه به تراحماتی انجامیده است. از طرفی آراء دیوان عدالت اداری و نظریه شورای نگهبان پیرامون ماده ۵۶ قانون حفاظت و بهره برداری از جنگلها و مراتع کشور و تشخیص منابع ملی از مستثنیات قانونی آن نیز قابل توجه است. این پژوهش پس از بررسی انواع مالکیت خصوصیدولتی و عمومی و سیر قانونی اراضی ملی و منابع طبیعی اعم از قوانین و لوایح قانونی در ذیل توجه به مستثنیات قانونی و موارد آن، آرای دیوان عدالتاداری و نظریه شورای نگهبان را به روش پژوهش کتابخانه ای اسنادی مورد ملاحظه قرار داده است.

کلمات کلیدی:

اراضی ملی، قانون ملی شدن جنگل ها، مستثنیات قانونی، دیوان عدالت، شورای نگهبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764864>

